

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ο οποίος αφορά την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 ο οποίος καθορίζει τους τρόπους εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

COM(89) 370 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 26 Ιουλίου 1989)

(89/C 206/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 51 και 235,

τις προτάσεις της Επιτροπής που συντάχθηκαν μετά από διαβουλεύσεις με τη διοικητική επιτροπή για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι υπάρχει ανάγκη τροποποίησης των διατάξεων που αφορούν την καταβολή και τον υπολογισμό των συντάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου, όπως είχαν τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83⁽¹⁾, καθώς επίσης τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. ...· ότι ορισμένες απ' αυτές τις τροποποιήσεις σχετίζονται με τη νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα αυτό, ενώ άλλες τροποποιήσεις έχουν στόχο να καλύψουν τα υπάρχοντα κενά·

ότι πρέπει να καταργηθεί το όγδοο σημείο του αιτιολογικού του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, το οποίο είναι πλέον περιττό λόγω της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 46 παράγραφος 3 του κανονισμού αυτού· ότι η κατάργηση απαιτεί νέο κείμενο για το έβδομο σημείο του αιτιολογικού του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71·

ότι οι τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν στο κεφάλαιο 3 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 απαιτούν την προσαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού·

ότι πρέπει να τροποποιηθούν τα άρθρα 38 και 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να διασαφηνισθούν οι

κανόνες σύμφωνα με τους οποίους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας που έχουν συμπληρωθεί σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη από κάποιο μισθωτό ή μη μισθωτό σε ένα γενικό ή ειδικό σύστημα·

ότι πρέπει να εγγραφούν στο παράρτημα IV, μέρος Β όλα τα ειδικά συστήματα για μη μισθωτούς κατά την έννοια των άρθρων 38 και 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να προστεθεί στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 μία διάταξη που θα προβλέπει ότι οι κανόνες του κεφαλαίου 3 του κανονισμού σε περίπτωση σάρωσης παροχών διαφορετικής φύσης θα εφαρμόζονται και σχετικά με τις συντάξεις αναπηρίας που καταβάλλονται δυνάμει του κεφαλαίου 2·

ότι η νέα έννοια των παροχών ίδιας φύσης σύμφωνα με το άρθρο 3 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 απαιτεί νέο κείμενο για το άρθρο 40 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί το κείμενο του στοιχείου α) σημείο ii) της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να μπορεί να εφαρμόζεται το στοιχείο αυτό και στην περίπτωση που μια παροχή χορηγήθηκε για αναπηρία χωρίς να φέρει τον τίτλο της παροχής λόγω αναπηρίας· και ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να αλλάξει το κείμενο του στοιχείου β) σημείο i) της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι το νέο κείμενο του άρθρου 43 παράγραφος 1 και η προσθήκη της νέας παραγράφου 3 στο άρθρο 43 απαιτούν την τροποποίηση του τίτλου του τμήματος 4 του κεφαλαίου 2 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να συμπληρωθεί ο τίτλος της παραγράφου 2 του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να διασφαλισθεί ότι, όταν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν προβλέπει τη μετατροπή μιας παροχής αναπηρίας σε παροχή γήρατος, διατηρείται η παροχή που οφείλεται δυνάμει αυτής της νομοθεσίας όταν ο δικαιούχος εξακολουθεί να πληρεί τους απαραίτητους όρους·

(¹) ΕΕ αριθ. L 230 της 22. 8. 1983, σ. 6.

ότι η εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 απέδειξε ότι υπάρχει κενό στην περίπτωση που μια παροχή αναπηρίας που καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 39 του εν λόγω κανονισμού μετατρέπεται σε παροχή γήρατος χωρίς να έχει ο ενδιαφερόμενος την ηλικία που απαιτείται από τη νομοθεσία ενός άλλου κράτους μέλους για να την δικαιούται· ότι πρέπει να καλυφθεί το κενό αυτό με την προσθήκη μιας νέας παραγράφου 3, στο προαναφερθέν άρθρο 43, που θα ορίζει ότι ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, που απαλλασσόταν μέχρι τότε από την υποχρέωση να πληρώνει σύνταξη αναπηρίας, θα χορηγεί, από την ημερομηνία της μετακόμισης στο άλλο κράτος μέλος, μια σύνταξη αναπηρίας που θα καταβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 5 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να αλλάξει ο αριθμός της παραγράφου 3 του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, να γίνει παράγραφος 4 και να απλοποιηθεί το κείμενό της·

ότι πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στο άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα διασφαλίζει ότι, για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος για παροχές, οι περίοδοι ασφάλισης που συμπληρώθηκαν μέσα στα πλαίσια ενός ειδικού συστήματος ενός κράτους μέλους θα λαμβάνονται υπόψη από το γενικό σύστημα ενός άλλου κράτους μέλους, ακόμη και στην περίπτωση που οι περίοδοι αυτές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη μέσα στα πλαίσια ενός ειδικού συστήματος·

ότι, για λόγους απλοποίησης και σαφήνειας, πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στο άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα προβλέπει την ένταξη στο παράρτημα VI όλων των ειδικών διατάξεων οι οποίες θα προσδιορίζουν τους τρόπους εξομοίωσης ορισμένων όρων ασφάλισης για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος για παροχές, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των σχετικών εθνικών νομοθεσιών·

ότι, κατόπιν της διαρκούς νομολογίας του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δεν είναι πλέον αρμόδιο να καθορίζει τους κανόνες περιορισμού της σάρρευσης δύο ή περισσότερων συντάξεων σε διάφορα κράτη μέλη με τη μείωση του ποσού της σύνταξης που οφείλεται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας· ότι, σύμφωνα με το Δικαστήριο, η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στον εθνικό νομοθέτη, δεδομένου ότι ο κοινοτικός νομοθέτης είναι αρμόδιος να καθορίζει τα όρια μέσα στα οποία μπορούν να εφαρμοσθούν οι εθνικές ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης· ότι πρέπει να προβλεφθεί ένα ποσό σύνταξης που θα υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο συνυπολογισμού και αναλογικού υπολογισμού που θα διασφαλίζεται από το κοινοτικό δίκαιο, όταν η εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας, περιλαμβανομένων των ρητρών της μείωσης, αναστολής ή κατάργησης αποδεικνύεται δυσμενέστερη από αυτήν τη μέθοδο· ότι πρέπει, εξάλλου, να επιτραπεί στους αρμόδιους φορείς να παραιτηθούν από τον υπολογισμό σύμφωνα με τη μέθοδο του συνυπολογισμού και του αναλογικού υπολογισμού, εάν το αποτέλεσμα του

είναι ίσο ή κατώτερο από το αποτέλεσμα του υπολογισμού σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία· ότι πρέπει να αναφέρονται στο παράρτημα IV, μέρος Γ για κάθε κράτος μέλος, όλες οι περιπτώσεις όπου και οι δύο υπολογισμοί θα κατέληγαν σε ένα τέτοιο αποτέλεσμα·

ότι, για να προστατεύονται οι διακινούμενοι εργαζόμενοι και οι επιζώντες τους σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των εθνικών ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, είναι απαραίτητη η προσθήκη μιας διάταξης στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 η οποία θα θέτει αυστηρούς όρους για την εφαρμογή αυτών των ρητρών·

ότι, για τους ίδιους λόγους, πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα επιτρέπει, σε περίπτωση σάρρευσης των παροχών ίδιας φύσης, την εφαρμογή αυτών των ρητρών για ορισμένα μόνο είδη παροχών και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις·

ότι πρέπει να εγγραφούν στο παράρτημα IV μέρος Δ τα είδη των παροχών σχετικά με τις οποίες μπορούν να εφαρμοσθούν αυτές οι ρήτρες σε περίπτωση σάρρευσης παροχών ίδιας φύσης·

ότι πρέπει να προστεθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 μια διάταξη που θα επιτρέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη να συνάπτουν σύμβαση με στόχο τον περιορισμό των παροχών ίδιας φύσης· ότι οι συμφωνίες αυτές πρέπει να αναφέρονται στο παράρτημα IV, μέρος Δ·

ότι πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα ορίζει ότι, σε περίπτωση σάρρευσης παροχών ίδιας φύσης, οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν εφαρμόζονται για τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με τη μέθοδο συνυπολογισμού και αναλογικού υπολογισμού·

ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ως σάρρευση των παροχών ίδιας φύσης κατά την έννοια του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 θεωρούνται όλες οι σωρεύσεις παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων που υπολογίζονται ή καταβάλλονται βάσει των περιόδων ασφάλισης ή/και κατοικίας που συμπλήρωσε ένα και το αυτό πρόσωπο και ως σάρρευση παροχών διαφορετικής φύσης όλες οι σωρεύσεις παροχών διαφορετικής φύσης·

ότι πρέπει να προστεθούν διατάξεις στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα εγγυώνται ότι η ταυτόχρονη εφαρμογή των εθνικών ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη σε περίπτωση σάρρευσης παροχών διαφορετικής φύσης δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις για τους διακινούμενους εργαζόμενους ή για τους αντλούντες δικαίωμα απ' αυτούς· ότι πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ώστε να παρεμποδίζεται η πλήρης κατάργηση ή η αναστολή μιας σύνταξης δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, επειδή χορηγείται μια μικρότερη παροχή δια-

φορετικής φύσης σε ένα άλλο κράτος μέλος· ότι οι λόγοι που επιβάλλουν τις προαναφερθείσες διατάξεις αφορούν επίσης τις περιπτώσεις όπου, δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, δεν μπορεί να χορηγηθεί μια σύνταξη όταν χορηγείται μια παροχή διαφορετικής φύσης.

ότι πρέπει να γίνει σαφέστερο το κείμενο της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 με τον ακριβή προσδιορισμό των όρων εφαρμογής της·

ότι πρέπει να καλυφθεί ένα κενό στο κείμενο της πρώτης φράσης του άρθρου 49 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 με την προσθήκη μιας αναφοράς στο άρθρο 40 παράγραφος 3 του κανονισμού· ότι πρέπει να συμπληρωθούν οι δύο πρώτες παράγραφοι του άρθρου 49 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 δεύτερη φράση του κανονισμού·

ότι η τροποποίηση του άρθρου 12 παράγραφος 2 απαιτεί την προσθήκη ενός νέου στοιχείου δ) στο άρθρο 60 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να προστεθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·

ότι η προσθήκη των μερών Β, Γ και Δ, στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 σημαίνει ότι το τωρινό παράρτημα IV γίνεται παράρτημα IV, μέρος Α·

ότι πρέπει να καταργηθεί το παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και οι διατάξεις που περιλαμβάνονται τώρα στον υπότιτλο Β. Δανία, σημείο 7, στον υπότιτλο ΣΤ. Ιρλανδία, σημείο 4 και στον υπότιτλο Ι. Ηνωμένο Βασίλειο, σημείο 9 καθίστανται περιττές με την εισαγωγή της έννοιας των παροχών ίδιας φύσης όπως ορίζεται στο κεφάλαιο 3 του τίτλου III του κανονισμού·

ότι δεν χρειάζεται να εξαναγκαστεί ο αρμόδιος δανικός φορέας να εφαρμόζει τις διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 που έχουν ως στόχο να προστατεύουν τους διακινούμενους εργαζόμενους και τα μέλη των οικογενειών τους από τις αρνητικές συνέπειες μιας ταυτόχρονης εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, σε περίπτωση σύρρευσης των παροχών διαφορετικής φύσης, δεδομένου ότι η εγγύηση αυτή παρέχεται από την ίδια τη δανική νομοθεσία·

ότι, λόγω της ιδιαιτερότητας της δανικής νομοθεσίας σε θέματα συντάξεων, πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στον υπότιτλο Β. Δανία του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 με στόχο την επέκταση, προκειμένου να εφαρμοσθεί η δανική νομοθεσία της έννοιας των παροχών ίδιας φύσης όπως ορίζεται στο κεφάλαιο 3 του τίτλου III του κανονισμού·

ότι πρέπει να προστεθούν στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 διατάξεις, και συγκεκριμένα στον υπότιτλο Δ. Ισπανία, στον υπότιτλο Ε. Γαλλία και στον υπότιτλο Θ. Ολλανδία, με τις οποίες θα προσδιορί-

ζονται οι τρόποι εξομοίωσης ορισμένων όρων ασφάλισης για την απόκτηση, η διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος όσον αφορά τις παροχές που ορίζονται στο άρθρο 45 του κανονισμού για την Ισπανία, τη Γαλλία και την Ολλανδία.

ότι πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στον υπότιτλο Δ. Ισπανία του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να προσδιορίζονται οι τρόποι εφαρμογής του άρθρου 47 του κανονισμού για την Ισπανία·

ότι πρέπει, λόγω των ιδιαιτεροτήτων της ελληνικής νομοθεσίας, να προστεθεί μια διάταξη στο παράρτημα VI, υπότιτλος ΣΤ. Ελλάδα, ώστε να μην έχει δυσμενείς επιπτώσεις η εφαρμογή του άρθρου 49 παράγραφος 2 του κανονισμού για τους εργαζόμενους που ήταν ασφαλισμένοι στην Ελλάδα·

ότι, λόγω μιας τροποποίησης της ολλανδικής νομοθεσίας, πρέπει να προσαρμοσθεί το σημείο 4 του υπότιτλου Θ. Ολλανδία του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί το κείμενο του άρθρου 15 παράγραφος 1 και των άρθρων 35, 39, 46, 47, 48, 49 και 107 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, ώστε να ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις που γίνονται με τον παρόντα κανονισμό·

ότι πρέπει να καταργηθούν οι διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, οι οποίες κατέστησαν άνευ αντικειμένου ενόψει των νέων άρθρων 46 και 46 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 με την καθιέρωση ορίων εφαρμογής των αντισωπευτικών ρητρών για τις περιπτώσεις μείωσης, αναστολής ή αμοιβαίας κατάργησης δύο ή περισσότερων παροχών·

ότι πρέπει να προστεθεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 μια αναφορά στα νέα άρθρα 46 στοιχείο α) 46 στοιχείο β) και 46 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το αιτιολογικό του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

1. Η έβδομη αιτιολογική σκέψη αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εκτιμώντας ότι οι κανόνες συντονισμού για την εφαρμογή του άρθρου 51 της συνθήκης πρέπει να διασφαλίζουν τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων που διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας.»

2. Καταργείται η όγδοη αιτιολογική σκέψη.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 12 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι διατάξεις περί μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους σε περίπτωση σωρεύσεως μιας παροχής με άλλες παροχές κοινωνικής ασφάλισης ή με άλλα εισοδήματα πάσης φύσεως, εφαρμόζονται εις βάρος του δικαιούχου εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, ακόμα και αν πρόκειται περί παροχών που αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή περί εισοδημάτων που αποκτήθηκαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.»

2. Το κεφάλαιο 2 του τίτλου III αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Τμήμα 1

Μισθωτοί ή μη μισθωτοί που έχουν υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες κατά τις οποίες το ποσό των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως

Άρθρο 37

Γενικές διατάξεις

1. Μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος, διαδοχικά ή κατά περιόδους, έχει υπαχθεί στις νομοθεσίες δύο ή περισσότερων κρατών μελών και έχει πραγματοποιήσει περιόδους ασφαλίσεως αποκλειστικά υπό νομοθεσίες κατά τις οποίες το ποσό των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως, δικαιούται παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39. Το άρθρο αυτό δεν αφορά τις συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή τα συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 8.

2. Το παράρτημα IV.A αναφέρει, για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τις νομοθεσίες εν ισχύ στο έδαφός του, οι οποίες είναι του τύπου που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 38

Λήψη υπόψη των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί ο μισθωτός ή μη μισθωτός για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος

παροχών, στο πλαίσιο συστήματος το οποίο δεν είναι ειδικό σύστημα κατά την έννοια των παραγράφων 2 και 3, από την πραγματοποίηση περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, όλες τις περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους, στα πλαίσια είτε γενικού, είτε ειδικού συστήματος το οποίο εφαρμόζεται για μισθωτούς ή μη μισθωτούς. Προς αυτόν το σκοπό, λαμβάνει υπόψη τις περιόδους αυτές, ως εάν επρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει.

2. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από τον όρο ότι οι περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά σε επάγγελμα για το οποίο ισχύει ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εκφράζεται σε μισθωτούς ή, ενδεχομένως, σε καθορισμένη απασχόληση, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών δεν λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών, παρά μόνο εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα ή, ενδεχομένως, στην ίδια απασχόληση.

Αν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι αυτές, ο ενδιαφερόμενος πάλι δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να δικαιούται τις εν λόγω παροχές, τότε οι περίοδοι αυτές, λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση παροχών του γενικού συστήματος ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υπαχθεί σε κάποιο από αυτά τα συστήματα.

3. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από τον όρο ότι οι περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εφαρμόζεται σε μη μισθωτούς, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό το καθεστώς νομοθεσιών άλλων κρατών μελών, δεν λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών, παρά μόνο εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα. Στο παράρτημα IV.B αναγράφονται, για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα συστήματα που ισχύουν για τους μη μισθωτούς και που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή.

Αν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να δικαιούται τις εν λόγω παροχές, οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση παροχών του γενικού συστήματος ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη υπαχθεί σε ένα από τα συστήματα αυτά.

Άρθρο 39

Εκκαθάριση των παροχών

1. Ο φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται κατά τη στιγμή της επελεύσεως της ανικανότητας προς εργασία, η οποία είχε ως επακόλουθο αναπηρία, καθορίζει κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτής κατά πόσο ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθούν υπόψη — εφόσον είναι αναγκαίο — οι διατάξεις του άρθρου 38.

2. Ο ενδιαφερόμενος ο οποίος πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνει τις παροχές από τον εν λόγω φορέα αποκλειστικά, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

3. Ο ενδιαφερόμενος ο οποίος δεν δικαιούται παροχών κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, λαμβάνει τις παροχές τις οποίες δικαιούται ακόμη δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, λαμβανομένων υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, των διατάξεων του άρθρου 38.

4. Αν η νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3, προβλέπει ότι το ποσό των παροχών καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογένειας, εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει επίσης υπόψη και τα μέλη αυτά της οικογένειας του ενδιαφερομένου, που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ως εάν κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

5. Αν η νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3, προβλέπει ρήτρες μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως σε περίπτωση σωρεύσεως με άλλα εισοδήματα ή παροχές διαφορετικής φύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 46α παράγραφος 2, τότε εφαρμόζονται κατ' αναλογία το άρθρο 46α παράγραφος 3 και το άρθρο 46γ παράγραφος 5.

6. Ο σε πλήρη ανεργία μισθωτός για τον οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 71 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii), ή στοιχείο β) σημείο ii) πρώτη περίοδος, λαμβάνει παροχές αναπηρίας τις οποίες χορηγεί ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει, ως εάν υπαγόταν στη νομοθεσία αυτή κατά τη διάρκεια της τελευταίας απασχολήσεώς του, αφού ληφθούν υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, οι διατάξεις του άρθρου 38 ή/και του άρθρου 25 παράγραφος 2. Οι παροχές αυτές χορηγούνται εις βάρος του φορέα της χώρας κατοικίας.

Τμήμα 2

Μισθωτοί ή μη μισθωτοί που έχουν υπαχθεί, είτε αποκλειστικά σε νομοθεσίες κατά τις οποίες το ποσό της παροχής αναπηρίας εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας, είτε σε νομοθεσίες του τύπου αυτού και του τύπου που αναφέρεται στο τμήμα 1

Άρθρο 40

Γενικές διατάξεις

1. Ο μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος, διαδοχικά ή κατά περιόδους, έχει υπαχθεί στις νομοθεσίες δύο ή περισσότερων κρατών μελών, εκ των οποίων η μία τουλάχιστον δεν είναι του τύπου που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 1, δικαιούται παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, οι οποίες εφαρμόζονται κατ' αναλογία, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της παραγράφου 4.

2. Εντούτοις, ο ενδιαφερόμενος ο οποίος προσβάλλεται από ανικανότητα εργασίας, η οποία έχει ως επακόλουθο αναπηρία, ενώ υπόκειται σε νομοθεσία που αναφέρεται στο παράρτημα IV.A δικαιούται παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 1, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

— ότι πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία αυτή ή άλλη νομοθεσία του ίδιου τύπου, αφού ληφθούν υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο — οι διατάξεις του άρθρου 38, χωρίς όμως να χρειάζεται προσφυγή σε περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες που δεν αναφέρονται στο παράρτημα IV.A και

— ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη γένεση δικαιώματος παροχών αναπηρίας δυνάμει νομοθεσίας η οποία δεν αναφέρεται στο παράρτημα IV.A και

— ότι δεν διεκδικεί τυχόν δικαιώματα παροχών γήρατος, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 44 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος.

3. α) Για να καθοριστεί το δικαίωμα παροχών δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους η οποία αναφέρεται στο παράρτημα IV.A και η οποία εξαρτά τη χορήγηση των παροχών αναπηρίας από την προϋπόθεση ότι κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου ο ενδιαφερόμενος έχει λάβει παροχές ασθένειας εις χρήμα ή έχει καταστεί ανίκανος προς εργασία, εφόσον μισθωτός ή μη μισθωτός που έχει υπαχθεί στη νομοθεσία αυτή προσβληθεί από ανικανότητα προς εργασία με επακόλουθη αναπηρία, ενώ υπάγεται στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, λαμβάνεται υπόψη, με την επιφύλαξη του άρθρου 37 παράγραφος 1:

i) κάθε περίοδος κατά την οποία έλαβε, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους γι' αυτή την ανικανότητα προς εργασία, παροχές ασθένειας εις χρήμα ή, αντ' αυτών, διατήρησε το μισθό του·

ii) κάθε περίοδος κατά την οποία έλαβε, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους, για την αναπηρία που ήταν επακόλουθο αυτής της ανικανότητας προς εργασία, παροχές κατά την έννοια των κεφαλαίων 2 και 3 του τίτλου III του κανονισμού,

ως εάν επρόκειτο για περίοδο κατά την οποία του χορηγήθηκαν παροχές ασθενείας εις χρέμα δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, ή κατά την οποία ήταν ανίκανος να εργασθεί κατά την έννοια της νομοθεσίας αυτής·

- 6) Το δικαίωμα παροχών αναπηρίας γεννάται δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, είτε κατά την εκπνοή της περιόδου που προηγείται της αποζημιώσεως της ασθενείας, που ορίζεται από τη νομοθεσία αυτή, είτε κατά την εκπνοή της περιόδου που προηγείται της ανικανότητας προς εργασία, που ορίζεται από τη νομοθεσία αυτή, και το ενωρίτερο:
- i) κατά την ημερομηνία γενέσεως του δικαιώματος παροχών που αναφέρονται στο στοιχείο α), σημείο ii), δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους, ή
 - ii) την επομένη της τελευταίας ημέρας κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα παροχών ασθενείας εις χρέμα, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους.

4. Η απόφαση που λαμβάνεται από το φορέα κράτους μέλους, ως προς το βαθμό αναπηρίας του αιτούντος, δεσμεύει το φορέα οποιουδήποτε άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει συμφωνία των όρων των σχετικών προς το βαθμό αναπηρίας μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών αυτών και η συμφωνία αυτή έχει αναγνωρισθεί στο παράρτημα V.

Τμήμα 3

Επιδείνωση αναπηρίας

Άρθρο 41

1. Σε περίπτωση επιδεινώσεως αναπηρίας, για την οποία μισθωτός ή μη μισθωτός λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

- a) αν ο ενδιαφερόμενος, από τότε που λαμβάνει παροχές, δεν έχει υπαχθεί στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να χορηγήσει τις παροχές, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται από αυτόν·
- 6) αν ο ενδιαφερόμενος, από τότε που λαμβάνει παροχές, έχει υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων εκ των άλλων κρατών μελών, οι παροχές χορηγούνται προς αυτόν, αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 1, ή του άρθρου 40 παράγραφος 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση·

γ) αν το συνολικό ποσό της ή των παροχών που οφείλονται σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου 6) είναι κατώτερο του ποσού της παροχής την οποία ελάμβανε ο ενδιαφερόμενος εις δάρος του προηγούμενου οφειλέτη φορέα, ο φορέας αυτός οφείλει να του καταβάλλει συμπλήρωμα ίσο προς τη διαφορά μεταξύ των ποσών αυτών·

δ) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο 6), ο αρμόδιος φορέας για την αρχική ανικανότητα είναι ολλανδικός και αν:

- i) η πάθηση που προκάλεσε την επιδείνωση είναι ίδια με εκείνη η οποία έγινε αιτία της χορηγήσεως των παροχών δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας,
- ii) η πάθηση αυτή είναι επαγγελματική ασθένεια υπό την έννοια της νομοθεσίας του κράτους μέλους στην οποία ο ενδιαφερόμενος υπαγόταν τελευταία, και γεννά δικαίωμα πληρωμής του συμπληρώματος που προβλέπεται στο άρθρο 60 παράγραφος 1 στοιχείο 6) και,
- iii) η νομοθεσία ή οι νομοθεσίες, οι οποίες ίσχυσαν για τον ενδιαφερόμενο από τότε που λαμβάνει παροχές, είναι νομοθεσίες που προβλέπονται στο παράρτημα IV.A,

ο ολλανδικός φορέας συνεχίζει να χορηγεί την αρχική παροχή και μετά την επιδείνωση, και η παροχή που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας του τελευταίου κράτους μέλους στην οποία υπήχθη ο ενδιαφερόμενος, μειούται κατά το ποσό της ολλανδικής παροχής·

ε) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο 6), ο ενδιαφερόμενος δεν έχει δικαίωμα παροχών εις δάρος φορέα άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να χορηγήσει τις παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση και, εφόσον είναι αναγκαίο, τις διατάξεις του άρθρου 38.

2. Σε περίπτωση επιδεινώσεως αναπηρίας για την οποία μισθωτός ή μη μισθωτός λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών οι παροχές του χορηγούνται αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40 παράγραφος 1.

Τμήμα 4

Επανάληψη της χορηγήσεως των παροχών μετά από αναστολή ή κατάργηση — Μετατροπή των παροχών αναπηρίας σε παροχές γήρατος — Νέος υπολογισμός των παροχών που έχουν εκκαθαρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 39

Άρθρο 42

Προσδιορισμός του οφειλέτη-φορέα σε περίπτωση επαναλήψεως της χορηγήσεως των παροχών αναπηρίας

1. Αν, μετά από αναστολή των παροχών, πρέπει να επαναληφθεί η χορήγησή τους, η χορήγηση αυτή εξασφαλίζεται από το φορέα ή τους φορείς οι οποίοι είναι οφειλέτες των παροχών κατά τη στιγμή της αναστολής τους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 43.

2. Αν, μετά την κατάργηση των παροχών, η κατάσταση του ενδιαφερόμενου δικαιολογεί τη χορήγηση νέων παροχών, οι παροχές αυτές χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 1, ή του άρθρου 40 παράγραφος 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 43

Μετατροπή των παροχών αναπηρίας σε παροχές γήρατος — Νέος υπολογισμός των παροχών που έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 39

1. Οι παροχές αναπηρίας μετατρέπονται, εφόσον είναι αναγκαίο, σε παροχές γήρατος, κατά τους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία ή τις νομοθεσίες δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν, και σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3.

2. Κάθε φορέας που οφείλει παροχές αναπηρίας, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, συνεχίζει να τις καταβάλλει στο δικαιούχο των παροχών αναπηρίας ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49, δύναται να αξιώσει παροχές γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων εκ των άλλων κρατών μελών, τις παροχές αναπηρίας που δικαιούται κατά τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, μέχρι τη στιγμή κατά την οποία οι διατάξεις της παραγράφου 1 δύναται να εφαρμοσθούν για το φορέα αυτόν ή, διαφορετικά, καθόσο διάστημα ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να λαμβάνει τις παροχές αυτές.

3. Όταν οι παροχές αναπηρίας οι οποίες έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, έχουν μετατραπεί σε παροχές γήρατος και όταν ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί ακόμα τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την ή τις νομοθεσίες ενός ή περισσότερων εκ των άλλων κρατών μελών για να έχει δικαίωμα στις παροχές αυτές, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται, εκ μέρους αυτού ή αυτών των κρατών μελών, από την ημέρα της μετατροπής, παροχές αναπηρίας των οποίων η εκκαθάριση διέπεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, σαν το κεφάλαιο αυτό να ήταν εφαρμοστέο κατά τη στιγμή της επελεύσεως της ανικανότητας προς εργασία η οποία είχε ως επακόλουθο αναπηρία, μέχρις ότου ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την, ή τις εν λόγω εθνικές νομοθεσίες για να δικαιούται παροχών γήρατος ή, αν δεν προβλέπεται τέτοια μετατροπή, καθόσο διάστημα δικαιούται παροχών αναπηρίας δυνάμει της ή των εν λόγω νομοθεσιών.

4. Οι παροχές αναπηρίας που έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39, εκκαθαρίζονται εκ νέου κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου 3, από τη στιγμή που ο δικαιούχος πληροί τους όρους που απαιτούνται για τη γένεση του δικαιώματος παροχών αναπηρίας δυνάμει μιας νομοθεσίας που δεν αναφέρεται στο παράρτημα IV.A ή λαμβάνει παροχές γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας ενός άλλου κράτους μέλους.»

3. Το κεφάλαιο 3 του τίτλου III αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ (ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 44

Γενικές διατάξεις περί εκκαθάρισεως παροχών, όταν ο μισθωτός ή μη μισθωτός έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων κρατών μελών

1. Τα δικαιώματα παροχών μισθωτού ή μη μισθωτού ο οποίος έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων κρατών μελών, ή των επιζώντων αυτού, καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 49, όταν μισθωτός ή μισθωτός υποβάλλει αίτηση εκκαθάρισεως παροχών, λαμβάνονται υπόψη για τη διαδικασία εκκαθάρισεως των παροχών αυτών όλες οι νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί ο εν λόγω μισθωτός ή μη μισθωτός. Εξαιρέση από τον κανόνα αυτό γίνεται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος ζητήσει ρητά αναβολή της εκκαθάρισεως των παροχών γήρατος που θα ελάμβανε δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών.

3. Το παρόν κεφάλαιο δεν αφορά ούτε τις συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή τα συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων ούτε τις συντάξεις ορφανών, που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 8.

Άρθρο 45

Λήψη υπόψη των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί μισθωτός ή μη μισθωτός για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, τη διατήρηση, ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, στο πλαίσιο συστήματος το οποίο δεν είναι ειδικό σύστημα κατά την έννοια των παραγράφων 2 και 3, από την πραγματοποίηση περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, εφόσον χρειάζεται, όλες τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία κάθε άλλου κράτους μέλους, στα πλαίσια είτε γενικού είτε ειδικού συστήματος, με την ιδιότητα του μισθωτού ή του μη μισθωτού. Προς το σκοπό αυτό, λαμβάνει υπόψη τις ως άνω περιόδους, ως εάν επρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζεται από το φορέα αυτόν.

2. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από την προϋπόθεση ότι οι περιόδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εφαρμόζεται σε μισθωτούς ή, ενδεχομένως, σε καθορισμένη απασχόληση, οι περιόδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα ή, ενδεχομένως, στην ίδια απασχόληση. Αν, αφού ληφθούν υπόψη οι περιόδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο, ο ενδιαφερόμενος πάλι δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβει τις παροχές αυτές, οι ως άνω περιόδοι λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υπαχθεί σε κάποιο από τα συστήματα αυτά.

3. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από την προϋπόθεση ότι οι περιόδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εφαρμόζεται σε μη μισθωτούς, οι περιόδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό το καθεστώς νομοθεσιών άλλων κρατών μελών, δεν λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών παρά μόνον εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί υπό το αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα. Στο παράρτημα IV.B αναγράφονται για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα συστήματα που ισχύουν για τους μη μισθωτούς και αναφέρονται στην παράγραφο αυτήν. Αν, αφού ληφθούν υπόψη οι περιόδοι που αναφέρονται στην παράγραφο αυτήν, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να δικαιούται τις εν λόγω παροχές, οι περιόδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει υπαχθεί σε ένα από τα συστήματα αυτά.

4. Οι περιόδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο ειδικού συστήματος κράτους μέλους, λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο πλαίσιο του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους άλλου κράτους μέλους, για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει υπαχθεί σε κάποιο απ' αυτά τα συστήματα ακόμα και στην περίπτωση που οι περιόδοι αυτές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη στο κράτος αυτό στο πλαίσιο του συστήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή στην παράγραφο 3, πρώτη περίοδος.

5. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την προϋπόθεση ασφάλισης κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται σε περίπτωση ασφάλισης δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα VI για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 46

Εκκαθάριση των παροχών

1. Όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους όσον αφορά το δικαίωμα παροχών πληρούνται, χωρίς να είναι απαραίτητο να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 45 ούτε οι διατάξεις του άρθρου 40 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) ο αρμόδιος φορέας υπολογίζει το ποσό της παροχής το οποίο οφείλεται:
 - i) αφενός, δυνάμει μόνο των διατάξεων της νομοθεσίας που εφαρμόζει,
 - ii) αφετέρου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2·
- β) ο αρμόδιος φορέας μπορεί εντούτοις να μην πραγματοποιήσει τον υπολογισμό ο οποίος προβλέπεται σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου α) σημείο ii), εάν το αποτέλεσμα του πρόκειται να είναι ταυτόσημο ή κατώτερο από το αποτέλεσμα του υπολογισμού που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου α) σημείο i), χωρίς να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που οφείλονται στη χρησιμοποίηση στρογγυλευμένων αριθμών, στο βαθμό που ο φορέας αυτός δεν εφαρμόζει νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει ρήτρες καταπολέμησης της σώρευσης όπως αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 466 και 46γ, ή αν η νομοθεσία περιλαμβάνει τέτοιες ρήτρες στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 46γ, υπό την προϋπόθεση ότι δεν προβλέπει τη λήψη υπόψη παροχών διαφορετικής φύσης παρά κατ' αναλογία προς τη διάρκεια της ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί υπό τη δική της νομοθεσία και μόνο.

Το παράρτημα IV, τμήμα Γ αναφέρει για κάθε σχετικό κράτος μέλος τις περιπτώσεις όπου οι δύο υπολογισμοί καταλήγουν σε τέτοιο αποτέλεσμα.

2. Όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους για την απόκτηση δικαιώματος παροχών, πληρούνται μόνο μετά από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 45 ή/και των διατάξεων του άρθρου 40 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) ο αρμόδιος φορέας υπολογίζει το θεωρητικό ποσό της παροχής την οποία θα μπορούσε να διεκδικήσει ο ενδιαφερόμενος, εάν όλες οι περιόδοι ασφαλίσεως ή/και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες των κρατών μελών στις οποίες είχε υπαχθεί ο εργαζόμενος (μισθωτός ή μη μισθωτός) είχαν πραγματοποιηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος και υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζεται κατά την ημερομηνία της εκκαθάρισεως της παροχής. Αν, κατά τη νομοθεσία αυτή, το ποσό της παροχής είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν, το ποσό αυτό λαμβάνεται ως το θεωρητικό ποσό που αναφέρεται στο παρόν εδάφιο·
- β) ο αρμόδιος φορέας προσδιορίζει κατόπιν το πραγματικό ποσό της παροχής, βάσει του θεωρητικού ποσού που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, κατ' αναλογία προς τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν προ της επέλευσης του κινδύνου, υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει, εν σχέσει προς τη συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν προ της επέλευσης του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των κρατών μελών στις οποίες έχει υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος.

3. Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται από τον αρμόδιο φορέα κάθε κράτους μέλους το υψηλότερο ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, με την επιφύλαξη, ενδεχομένως, της εφαρμογής ρητρών μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τις νομοθεσίες δυνάμει των οποίων οφείλεται η παροχή αυτή. Εάν πρόκειται για την περίπτωση αυτή, η σύγκριση που πρέπει να πραγματοποιηθεί αφορά τα ποσά που καθορίζονται μετά από την εφαρμογή των εν λόγω ρητρών.

4. Όταν το συνολικό ποσό των παροχών από συντάξεις αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντος που οφείλονται από τους αρμόδιους φορείς δύο ή περισσότερων κρατών μελών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων πολυμερούς συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως που αναφέρεται στο άρθρο 6 στοιχείο β), είναι κατώτερο από το ποσό το οποίο θα όφειλαν τα αυτά κράτη μέλη, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 3, ισχύουν για τον ενδιαφερόμενο οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 46α

Γενικές διατάξεις σχετικές με τις ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που εφαρμόζονται στις παροχές αναπηρίας γήρατος ή επιζώντων δυνάμει των νομοθεσιών των κρατών μελών

1. Ως σωρεύσεις παροχών ίδιας φύσεως νοούνται κατά την έννοια του παρόντος κεφαλαίου: όλες οι σωρεύσεις παροχών αναπηρίας γήρατος και επιζώντων που υπολογίζονται ή χορηγούνται επί τη βάση περιόδων ασφαλίσεως ή/και κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί από ένα και το αυτό πρόσωπο.

2. Ως σωρεύσεις παροχών διαφορετικής φύσεως, νοούνται κατά την έννοια του παρόντος κεφαλαίου: όλες οι σωρεύσεις παροχών που δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι είναι της ίδιας φύσεως κατά την έννοια της παραγράφου 1.

3. Για την εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους σε περίπτωση σωρεύσεως παροχής αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων με παροχή της ίδιας φύσεως ή διαφορετικής φύσεως ή με άλλα εισοδήματα, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) οι παροχές που αποκτώνται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή τα άλλα εισοδήματα που αποκτώνται σε άλλο κράτος μέλος δεν λαμβάνονται υπόψη παρά μόνον εφόσον στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους προβλέπεται ότι λαμβάνονται υπόψη οι παροχές ή τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό·

β) λαμβάνεται υπόψη το ποσό των παροχών που πρέπει να καταβληθεί εκ μέρους άλλου κράτους μέλους πριν από την αφαίρεση του φόρου, των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως και των υπολοίπων ατομικών κρατήσεων·

γ) δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά των παροχών που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους οι οποίες χορηγούνται επί τη βάση προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεπίσεως της ασφαλίσεως.

Άρθρο 46β

Ειδικές διατάξεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση σωρεύσεως παροχών της ίδιας φύσεως οι οποίες οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών

1. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους δεν εφαρμόζονται σε παροχή που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2.

2. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους, εφαρμόζονται για παροχή που έχει υπολογιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) μόνον υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται:

α) είτε για παροχή της οποίας το ποσό είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί, και η οποία αναφέρεται στο παράρτημα IV, μέρος Δ·

β) είτε για παροχή της οποίας το ποσό καθορίζεται σε συνάρτηση με πλασματική περίοδο η οποία θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί μεταξύ της ημερομηνίας επελεύσεως του κινδύνου και μιας μεταγενέστερης ημερομηνίας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι εν λόγω ρήτρες εφαρμόζονται σε περίπτωση σώρευσης τέτοιας παροχής:

i) είτε για παροχή του ίδιου τύπου, εκτός αν έχει συναφθεί συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών με σκοπό να αποφευχθεί η λήψη υπόψη της ίδιας πλασματικής περιόδου, δύο ή περισσότερες φορές,

ii) είτε για παροχή του τύπου που αναφέρεται στο στοιχείο α).

Οι παροχές και οι συμφωνίες που αναφέρονται στο στοιχείο β) αναγράφονται στο παράρτημα IV, μέρος Δ.

Άρθρο 46γ

Ειδικές διατάξεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση σωρεύσεως μιας ή περισσότερων παροχών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 46α παράγραφος 1, με μία ή περισσότερες παροχές διαφορετικής φύσεως ή με άλλα εισοδήματα, όταν η περίπτωση αυτή αφορά περισσότερα του ενός κράτη μέλη

1. Αν το δικαίωμα παροχών διαφορετικής φύσεως ή άλλων εισοδημάτων συνεπάγεται ταυτοχρόνως μείωση, αναστολή ή κατάργηση δύο ή περισσότερων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1, στοιχείο α) σημείο i), τα ποσά, τα οποία δεν θα πληρώνονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, διαιρούνται δια του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργησης.

2. Αν πρόκειται για παροχή η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2, η παροχή ή οι παροχές διαφορετικής φύσεως των άλλων κρατών μελών καθώς και όλα τα άλλα εισοδήματα και στοιχεία που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους για την εφαρμογή αυτών των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης έχουν ληφθεί υπόψη κατ' αναλογία με τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης όπως ορίζεται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο 6) και έχουν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της εν λόγω παροχής.

3. Αν το δικαίωμα παροχών διαφορετικής φύσεως ή άλλων εισοδημάτων συνεπάγεται ταυτοχρόνως μείωση, αναστολή ή κατάργηση μιας ή περισσότερων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), καθώς και μιάς ή περισσότερων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2, τότε εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) όσον αφορά την παροχή ή τις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), τα ποσά, τα οποία δεν θα πληρώνονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, διαιρούνται δια του αριθμού των παροχών οι οποίες ενδέχεται να μειωθούν, να ανασταλούν ή να καταργηθούν·

β) όσον αφορά την παροχή ή τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2, η μείωση, η αναστολή ή η κατάργηση πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

4. Εάν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 στοιχείο α), η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει, για την εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, τη λήψη υπόψη των παροχών διαφορετικής φύσης ή/και άλλων εισοδημάτων καθώς και όλων των άλλων στοιχείων, βάσει της σχέσης μεταξύ των περιόδων ασφάλισης που ορίζονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2, στοιχείο 6), η διαίρεση που προβλέπεται στις προαναφερθείσες παραγράφους δεν εφαρμόζεται για αυτό το κράτος μέλος.

5. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει την κατάργηση ή την πλήρη αναστολή παροχής λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει παροχή διαφορετικής φύσεως την οποία δικαιούται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, η πρώτη παροχή δεν δύναται να μειωθεί κατά ποσό μεγαλύτερο από το ποσό της παροχής η οποία οφείλεται από το δεύτερο κράτος μέλος.

6. Το σύνολο των ως άνω διατάξεων εφαρμόζεται κατ' αναλογία, αν η νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών προβλέπει ότι δεν είναι δυνατόν να γεννάται δικαίωμα παροχής σε περίπτωση δικαίωματος παροχής διαφορετικής φύσεως ή άλλων εισοδημάτων.

Άρθρο 47

Συμπληρωματικές διατάξεις για τον υπολογισμό των παροχών

1. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού και του κατ' αναλογία ποσού που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) αν η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν προ της επελεύσεως του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των ενδιαφερομένων κρατών μελών, είναι μεγαλύτερη από τη μέγιστη διάρκεια που απαιτεί η νομοθεσία ενός από αυτά τα κράτη για τη χορήγηση πλήρους παροχής, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει υπόψη τη μέγιστη αυτή διάρκεια αντί της συνολικής διάρκειας των εν λόγω περιόδων. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή εις βάρος του εν λόγω φορέα της υποχρέωσης παροχής ποσού ανώτερου από το ποσό της πλήρους παροχής που προβλέπεται από τη νομοθεσία που εφαρμόζει· η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τις παροχές των οποίων το ποσό δεν εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης·

β) οι λεπτομέρειες σχετικά με τη λήψη υπόψη των περιόδων που συμπίπτουν χρονικά, καθορίζονται στον κανονισμό εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 98·

γ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί μέσων αποδοχών, μέσης εισφοράς, μέσης προσαυξήσεως ή επί της σχέσεως η οποία υπήρχε κατά τις περιόδους ασφάλισης μεταξύ των μεικτών αποδοχών του ενδιαφερομένου και του μέσου όρου των μεικτών αποδοχών όλων των ασφαλισμένων, εξαιρείται των μαθητευομένων, προσδιορίζει τα μέσα ή τα αναλογικά αυτά ποσά, αποκλειστικά βάσει των ασφαλιστικών περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία του κράτους αυτού, ή των μεικτών αποδοχών που εισέπραξε ο ενδιαφερόμενος κατά τη διάρκεια των περιόδων αυτών και μόνο·

δ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί του ποσού των απολαδών, των εισφορών ή των προσαυξήσεων, προσδιορίζει τις απολαβές, τις εισφορές ή της προσαυξήσεις, που πρέπει να ληφθούν υπόψη σχετικά με τις περιόδους ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, βάσει του μέσου όρου των απολαδών, των εισφορών ή των προσαυξήσεων, ο οποίος διαπιστούται για τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει·

ε) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί απολαδών ή κατ' αποκοπή ποσού, θεωρεί ότι οι απολαβές ή το ποσό που πρέπει να ληφθεί υπόψη σχετικά με τις περιόδους ασφαλί-

σεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών είναι ίσο με τις απολαβές ή το κατ' αποκοπή ποσό ή, κατά περίπτωση, με το μέσο όρο των απολαβών ή των κατ' αποκοπή ποσών που αντιστοιχούν στις περιόδους ασφαλίσεως, που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει·

στ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται, για ορισμένες περιόδους, στο ποσό των απολαβών και, για άλλες περιόδους, σε κατ' αποκοπή ποσό ή απολαβή, λαμβάνει υπόψη, όσον αφορά τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, τις απολαβές ή τα ποσά που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις οι οποίες αναφέρονται στα στοιχεία δ) ή ε), ή το μέσο όρο αυτών των απολαβών ή ποσών, ανάλογα με την περίπτωση· αν, για όλες τις περιόδους που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο φορέας αυτός, ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται σε κατ' αποκοπή ποσό ή απολαβή, εκτιμά ότι η απολαβή που πρέπει να ληφθεί υπόψη όσον αφορά τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών ισούται με την πλασματική απολαβή η οποία αντιστοιχεί στο εν λόγω κατ' αποκοπή ποσό ή απολαβή·

ζ) ο αρμόδιος φορέας ενός κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται σε έναν μέσο όρο εισφορών, καθορίζει το μέσο αυτό όρο σε συνάρτηση με τις περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτού του κράτους και μόνον.

2. Οι κανόνες της νομοθεσίας κράτους μέλους περί της επανεκτιμήσεως των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό των παροχών εφαρμόζονται, εφόσον είναι ανάγκη, επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη από τον αρμόδιο φορέα του κράτους αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, σχετικά με τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών.

3. Αν, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, το ποσό των παροχών καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογένειας, εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει επίσης υπόψη και τα άλλα αυτά μέλη της οικογένειας του ενδιαφερομένου που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ως εάν κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

Άρθρο 48

Περίοδοι ασφαλίσεως ή κατοικίας κατώτερες του έτους

1. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2, ο φορέας κράτους μέλους δεν υποχρεούται να

χορηγεί παροχές δυνάμει χρονικών περιόδων οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει και οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη στιγμή της επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, εφόσον:

- η διάρκεια των εν λόγω χρονικών περιόδων είναι μικρότερη του ενός έτους και
- έχοντας λάβει υπόψη τις περιόδους αυτές και μόνο, δεν έχει αποκτηθεί δικαίωμα παροχών δυνάμει των διατάξεων της ως άνω νομοθεσίας.

2. Ο αρμόδιος φορέας καθενός από τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη λαμβάνει υπόψη τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2, με εξαίρεση των διατάξεων του στοιχείου 6).

3. Στην περίπτωση που η εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 θα είχε ως αποτέλεσμα να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους όλοι οι φορείς των ενδιαφερομένων κρατών, οι παροχές χορηγούνται αποκλειστικά κατά τη νομοθεσία του τελευταίου από τα κράτη αυτά, οι προϋποθέσεις της οποίας πληρούνται ως εάν είχαν πραγματοποιηθεί όλες οι περιόδοι ασφαλίσεως και κατοικίας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν και ελήφθησαν υπόψη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 παράγραφοι 1 έως 4 υπό τη νομοθεσία του κράτους αυτού.

Άρθρο 49

Υπολογισμός των παροχών όταν ο ενδιαφερόμενος δεν συγκεντρώνει ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από όλες τις νομοθεσίες, υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκαν περίοδοι ασφαλίσεως ή κατοικίας ή όταν έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθαρίσεως των παροχών γήρατος

1. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν συγκεντρώνει σε δεδομένη στιγμή, αφού ληφθεί ενδεχομένως υπόψη το άρθρο 45 ή/και το άρθρο 40 παράγραφος 3, τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, για την πληρωμή των παροχών, από όλες τις νομοθεσίες των κρατών μελών στις οποίες είχε υπαχθεί, αλλά πληροί μόνον τις προϋποθέσεις μιας ή περισσότερων από αυτές, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) καθένας από τους αρμόδιους φορείς κατά τη νομοθεσία του οποίου πληρούνται οι προϋποθέσεις, υπολογίζει το ποσό της οφειλόμενης παροχής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46·

β) ωστόσο:

i) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις δύο τουλάχιστον νομοθεσιών, χωρίς να παρίσταται ανάγκη προσφυγής σε περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες των οποίων οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται, οι εν λόγω περίοδοι δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2,

ii) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις μιας μόνης νομοθεσίας, χωρίς να παρίσταται ανάγκη προσφυγής σε περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες των οποίων οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται, το ποσό

της οφειλόμενης παροχής υπολογίζεται μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας της οποίας πληρούνται οι προϋποθέσεις και αφού ληφθούν υπόψη μόνον οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογία όταν ο ενδιαφερόμενος έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθάρισεως των παροχών γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος.

2. Η παροχή ή οι παροχές που έχουν χορηγηθεί δυνάμει μιας ή περισσότερων νομοθεσιών στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, υπόκεινται αυτεπαγγέλτως σε νέο υπολογισμό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46, αφ' ης στιγμής πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες από τις υπόλοιπες νομοθεσίες στις οποίες είχε υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος, αφού ληφθούν ενδεχομένως υπόψη οι διατάξεις του άρθρου 45 και αφού ληφθούν εκ νέου υπόψη οι διατάξεις της παραγράφου 1, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται κατ' αναλογία όταν ένα πρόσωπο ζητήσει τη μέχρι τότε εν αναστολή, δυνάμει του άρθρου 44 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος, εκκαθάριση των δικαιωμάτων παροχών γήρατος που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών.

3. Πραγματοποιείται αυτεπαγγέλτως νέος υπολογισμός σύμφωνα με την παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 40 παράγραφος 2, όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες ενδιαφερόμενες νομοθεσίες παύουν να πληρούνται.

Άρθρο 50

Χορήγηση συμπληρώματος όταν το ποσό των παροχών που οφείλονται κατά τις νομοθεσίες των διαφόρων κρατών μελών δεν φθάνει το κατώτατο όριο που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος

Ο δικαιούχος παροχών, επί του οποίου εφαρμόσθηκε το παρόν κεφάλαιο, δεν δύναται, στο κράτος στο έδαφος του οποίου κατοικεί και κατά τη νομοθεσία του οποίου του οφείλεται παροχή, να εισπράξει ποσό παροχών μικρότερο από την ελάχιστη παροχή που ορίζεται από την εν λόγω νομοθεσία για περίοδο ασφαλίσεως ή κατοικίας ίση με το σύνολο των περιόδων που ελήφθησαν υπόψη για την εκκαθάριση σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων. Ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους του καταβάλλει, ενδεχομένως, καθόλη τη διάρκεια της κατοικίας του στο έδαφος του κράτους αυτού, συμπλήρωμα ίσο με τη διαφορά μεταξύ του ποσού των παροχών που οφείλονται δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου και του ποσού της ελάχιστης παροχής.

Άρθρο 51

Επανεκτίμηση και νέος υπολογισμός των παροχών

1. Αν, λόγω της αυξήσεως του κόστους ζωής, της διακυμάνσεως του ύψους των μισθών ή άλλων λόγων προσαρμογής, τροποποιηθούν οι παροχές των ενδιαφερο-

μένων κρατών κατά ένα καθορισμένο ποσοστό ή ποσό, το ποσοστό ή ποσό αυτό πρέπει να εφαρμοσθεί απευθείας στις παροχές που καθορίσθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46, χωρίς να χρειάζεται νέος υπολογισμός κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

2. Αντιθέτως, σε περίπτωση τροποποίησης είτε του τρόπου καθορισμού, είτε των κανόνων υπολογισμού των παροχών, πραγματοποιείται νέος υπολογισμός σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46.»

4. Στο άρθρο 60 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο δ):

«Οι διατάξεις περί μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως, που προβλέπονται στη νομοθεσία κράτους μέλους, δεν εφαρμόζονται εις βάρος του δικαιούχου παροχών οι οποίες έχουν εκκαθαριστεί από τους φορείς δύο κρατών μελών σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου β).»

5. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 95α)

Μεταβατικές διατάξεις για ... την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. ...

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. ... δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα για τις περιόδους πριν την ... (ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός).

2. Όλες οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους πριν την ... (ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός) λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων που γεννώνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. ...

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, δικαίωμα γεννάται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. ... ακόμη και αν αναφέρεται σε ασφαλιστικό κίνδυνο που επήλθε προ της ... (ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός).

4. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, οι οποίοι επέτυχαν πριν την ... (ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός) την εκκαθάριση συντάξεως, δύνανται να αναθεωρηθούν, κατόπιν αιτήσεώς τους, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. ...

5. Αν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 υποβληθεί εντός δύο ετών από την ... (ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός) τα δικαιώματα που γεννώνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. ... αποκτώνται υπό την ημερομηνία αυτή, χωρίς να είναι δυνατόν να αντιταχτούν στους ενδιαφερόμενους οι διατάξεις της νομοθεσίας κράτους μέλους περί εκπτώσεως ή παραγραφής δικαιωμάτων.

6. Αν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 υποβληθεί μετά το τέλος της διετούς περιόδου από την ... (ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός) τα δικαιώματα από τα οποία δεν εξέπεσε ο δικαιούχος ή τα οποία δεν παραγράφηκαν αποκτώνται από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, με την επιφύλαξη τυχόν ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους.»

6. Το παράρτημα IV αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Άρθρο 37 παράγραφος 2, άρθρο 38 παράγραφος 3, άρθρο 45 παράγραφος 3, άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο 6) και άρθρο 466 παράγραφος 2 του κανονισμού)

A

Νομοθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 1 του κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των ασφαλιστικών περιόδων

A. ΒΕΛΓΙΟ

Οι νομοθεσίες που αφορούν το γενικό σύστημα αναπηρίας, το ειδικό σύστημα αναπηρίας των εργατών ορυχείων, το ειδικό σύστημα των ναυτικών του εμπορικού ναυτικού και η νομοθεσία περί ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία των ανεξάρτητων επαγγελματιών

B. ΔΑΝΙΑ

Ουδέν

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδέν

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Οι νομοθεσίες για την ασφάλιση αναπηρίας του γενικού συστήματος και των ειδικών συστημάτων

E. ΓΑΛΛΙΑ

1. Μισθωτοί

Το σύνολο των νομοθεσιών περί της ασφάλισης αναπηρίας, εκτός από τη νομοθεσία περί της ασφάλισης αναπηρίας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης των εργατών ορυχείων

2. Μη μισθωτοί

Η νομοθεσία περί της ασφάλισης αναπηρίας των μη μισθωτών απασχολούμενων στη γεωργία

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Η νομοθεσία περί του συστήματος γεωργικής ασφάλισης

Z. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Το τμήμα II κεφάλαιο 10 του κωδικοποιημένου νόμου του 1981 περί της κοινωνικής ασφάλισης και των κοινωνικών υπηρεσιών (Social Welfare (Consolidation) ACT, 1981

H. ΙΤΑΛΙΑ

Ουδέν

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν

I. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

α) Ο νόμος της 18ης Φεβρουαρίου 1966 περί της ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία, όπως τροποποιήθηκε

β) ο νόμος της 11ης Δεκεμβρίου 1975 περί της γενικής ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία, όπως τροποποιήθηκε

K. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδέν

Α. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Μεγάλη Βρετανία

Το τμήμα του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης του 1975 (Social Security Act 1975) Τα τμήματα 14 μέχρι 16 του νόμου περί των συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης του 1975 (Social Security Pensions Act 1975)

β) Βόρεια Ιρλανδία

Το τμήμα 15 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης στη Βόρεια Ιρλανδία του 1975 (Social Security (Northern Ireland) Act 1975)

Τα άρθρα 16 μέχρι 18 του κανονισμού του 1975 περί των συντάξεων κοινωνικής ασφάλισης στη Βόρεια Ιρλανδία (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975)

B

Ειδικά συστήματα για μη μισθωτούς κατά την έννοια του άρθρου 38 παράγραφος 3 και του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Ουδέν

Β. ΔΑΝΙΑ

Ουδέν

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ασφάλιση γήρατος αγροτών (Altershilfe für Landwirte)

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησης για τους μη μισθωτούς εργαζόμενους στη ναυτιλία και οι οποίοι εξασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο βασιλικό διάταγμα υπ' αριθ. 2309 της 23ης Ιουλίου 1970

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Ουδέν

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδέν

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ουδέν

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Συστήματα ασφάλισης συντάξεων για (Assicurazione Pensioni Per)

— γιατρούς (Medici)

— φαρμακοποιούς (Farmacisti)

— κτηνιάτρους (Veterinari)

— μαίες (Osteriche)

— μηχανικούς και αρχιτέκτονες (Ingegneri ed Architetti)

— τοπογράφους (Geometri)

— δικηγόρους και δικολάβους (Avvocati e Procuratori)

— διπλωματούχους οικονομικών επιστημών (Dottori Commercialisti)

— εμπειρογνώμονες-λογιστές και εμποριονόμους (Ragionieri e Periti Commerciali)

— συμβούλους εργασίας (Consulenti del Lavoro)

— συμβολαιογράφους (Notai)

— εκτελωνιστές (Spedizionieri Doganali)

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ουδέν

Κ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδέν

Λ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδέν

Γ

Περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο 6) του κανονισμού, στις οποίες μπορεί να μην υπολογιστεί η παροχή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2 του ιδίου κανονισμού

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Ουδέν

Β. ΔΑΝΙΑ

Συντάξεις που καθορίζονται σύμφωνα με το νόμο για την κοινωνική σύνταξη εξαιρέσει των συντάξεων οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα IV, μέρος Δ

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδέν

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Ουδέν

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Ουδέν

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδέν

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Όλες οι αιτήσεις για σύνταξη αποχώρησης, ανταποδοτική συνταξη γήρατος και σύνταξη χηρείας

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Συντάξεις αναπηρίας, αποχώρησης και επιζώντων των μισθωτών καθώς και των ακολούθων κατηγοριών μη μισθωτών: γεωργοί, επίμορτοι αγρολήπτες, κτηματίες αγρότες, διατέχνες και πρόσωπα που εξασκούν εμπορικές δραστηριότητες

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Υπολογισμός της συντάξεως γήρατος δυνάμει του νόμου της 31ης Μαΐου 1956 σχετικά με τη γενικευμένη ασφάλιση γήρατος, όπως τροποποιήθηκε

Κ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Συντάξεις αναπηρίας, γήρατος και χηρείας

Λ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Όλες οι αιτήσεις για σύνταξη αποχώρησης και σύνταξη χηρείας που ορίζονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού, εκτός των περιπτώσεων όπου ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει περιόδους ασφαλίσεως, απασχολήσεως ή κατοικίας υπό τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασι-

λείου και ενός άλλου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια φορολογικού έτους με ημερομηνία ενάρξεως την 6η Απριλίου 1975 ή μεταγενέστερη

Δ

Παροχές και συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 466 παράγραφος 2 του κανονισμού

1. Παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 466 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού, των οποίων το ποσό είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί
 - α) Οι παροχές αναπηρίας που προβλέπονται από τις νομοθεσίες που αναφέρονται στο μέρος Α του παραρτήματος αυτού, εξαιρέσει των παροχών που προβλέπει η ελληνική νομοθεσία όσον αφορά το σύστημα γεωργικής ασφάλισης·
 - β) η πλήρης εθνική σύνταξη γήρατος που χορηγεί η Δανία και που αποκτάται μετά από δέκα έτη κατοικίας σε πρόσωπα στα οποία έχει ήδη χορηγηθεί σύνταξη, το αργότερο από την 1η Οκτωβρίου 1989·
 - γ) η ολλανδική σύνταξη χηρείας δυνάμει του νόμου της 9ης Απριλίου 1959 σχετικά με τη γενικευμένη ασφάλιση χηρών και ορφανών, όπως τροποποιήθηκε·
 - δ) οι ισπανικές συντάξεις επιζώντων οι οποίες χορηγούνται στο πλαίσιο των γενικών και ειδικών συστημάτων.
2. Παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 466 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού, το ποσό των οποίων καθορίζεται σε συνάρτηση με πλασματική περίοδο που λογίζεται ότι έχει συμπληρωθεί μεταξύ της ημερομηνίας επελεύσεως του ασφαλιστικού κινδύνου και μεταγενέστερης ημερομηνίας.
 - α) οι συντάξεις πρόωρης συνταξιοδότησης που χορηγεί η Δανία, των οποίων το ύψος καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία που ίσχυε πριν από την 1η Οκτωβρίου 1984·
 - β) οι γερμανικές συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων για τις οποίες πάρθηκε υπόψη μια συμπληρωματική περίοδος καθώς και οι γερμανικές συντάξεις γήρατος για τις οποίες πάρθηκε υπόψη μια συμπληρωματική περίοδος που έχει ήδη πραγματοποιηθεί·
 - γ) οι συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων που χορηγεί το Λουξεμβούργο·
 - δ) οι συντάξεις πλήρους ανικανότητας προς εργασία που χορηγεί η Ιταλία («Inabilita»).
3. Συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 466 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο i) του κανονισμού και οι οποίες αποδίδουν στο να αποφεύγεται ο υπολογισμός της ίδιας πλασματικής περιόδου δύο ή περισσότερες φορές.

Συμφωνία της 20ής Ιουλίου 1978 μεταξύ των κυβερνήσεων του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σχετικά με διάφορα θέματα κοινωνικής ασφάλισης.»

7. Παράρτημα VI:

- α) Ο υπότιτλος Β (Δανία) τροποποιείται ως εξής:
 - i) Ο αριθμός 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι διατάξεις του άρθρου 46 γ παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού, και του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής, δεν εφαρμόζονται για όσες συντάξεις εκκαθαρίζονται στο πλαίσιο της νομοθεσίας της Δανίας.»
 - ii) Ο αριθμός 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Αν ο δικαιούχος, ενδεχομένως πρόωρα συνταξιοδοτούμενος, σύνταξης αποχώρησης την οποία χορηγεί η Δανία, δικαιούται επίσης σύνταξη επιζώντος από άλλο κράτος μέλος, τότε οι συντάξεις αυτές θεωρούνται, για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Δανίας, ότι αποτελούν συντάξεις ίδιας φύσης κατά την έννοια του άρθρου 46α παράγραφος 1 του κανονισμού, υπό την προϋπόθεση εντούτοις ότι το πρόσωπο του οποίου οι χρονικές περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας λαμβάνονται ως βάση για τον υπολογισμό της σύνταξης επιζώντος, έχει πραγματοποιήσει περιόδους κατοικίας στη Δανία.»
- β) Στον υπότιτλο Δ (Ισπανία), προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:
 3. «κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος δυνάμει της ισπανικής νομοθεσίας, λογίζεται ότι εξακολουθεί να είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή επελεύσεως του κινδύνου ή, αν αυτό δεν ισχύει, σε περίπτωση που οφείλεται παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο. Εντούτοις, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληροίται στην περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.»

4. α) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 47 του κανονισμού ο υπολογισμός του θεωρητικού ποσού της ισπανικής παροχής γίνεται με τη δόθθεια των πραγματικών δάσεων εισφοράς του ασφαλισμένου, κατά τη διάρκεια των ετών πριν την καταβολή της τελευταίας εισφοράς υπέρ της ισπανικής κοινωνικής ασφάλισης·
- β) Το ποσό αυτής της σύνταξης θα αυξηθεί κατά το ποσό των προσαυξήσεων και αναπροσαρμογών που υπολογίζονται για κάθε προηγούμενο έτος μέχρι το έτος που προηγείται της επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, για τις συντάξεις της ίδιας φύσης.»
- γ) Στον υπότιτλο Ε (Γαλλία), προστίθεται ο ακόλουθος νέος αριθμός 7:
- «Κάθε μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση χρειάς, λογίζεται ότι έχει την ιδιότητα του ασφαλισμένου δυνάμει της νομοθεσίας αυτής κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος υπό την ιδιότητα του μισθωτού δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου ή, διαφορετικά, στην περίπτωση που θεωρείται παροχή επιζώντος δυνάμει της νομοθεσίας σχετικά με τους μισθωτούς άλλου κράτους μέλους. Εντούτοις, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.»
- δ) Στον υπότιτλο ΣΤ (Ελλάδα), προστίθεται το ακόλουθος νέος αριθμός 4:
- «Στο πλαίσιο της ελληνικής νομοθεσίας, η εφαρμογή του άρθρου 49 παράγραφος 2 του κανονισμού εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο νέος υπολογισμός που αναφέρεται στο ως άνω άρθρο δεν αποδίδει εις βάρος του ενδιαφερομένου.»
- ε) Στον υπότιτλο Ζ (Ιρλανδία):
- i) το σημείο 4 διαγράφεται,
- ii) τα σημεία 5 έως 8 αλλάζουν αρίθμηση, κατά συνέπεια·
- στ) Ο υπότιτλος Ι. (Κάτω Χώρες) τροποποιείται ως εξής:
- i) Το σημείο 3 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) Κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να υπόκειται στην ολλανδική νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση χρειάς, λογίζεται ότι είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας αυτής κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο ή, διαφορετικά, σε περίπτωση που οφείλεται παροχή επιζώντος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους. Εντούτοις, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1·
- β) Αν, κατ' εφαρμογή του στοιχείου α) της παραγράφου αυτής, μια χήρα δικαιούται σύνταξη χρειάς δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας σχετικά με τη γενικευμένη ασφάλιση των χηρών και των ορφανών, η σύνταξη αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού.
- Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, λαμβάνονται επίσης υπόψη ως χρονικές περίοδοι ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό την ως άνω ολλανδική νομοθεσία, όσες περίοδοι είναι προγενέστερες από την 1η Ιανουαρίου 1959, κατά τη διάρκεια των οποίων ο μισθωτός ή μη μισθωτός είχε κατοικήσει στο έδαφος των Κάτω Χωρών, έχοντας συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, ή κατά τη διάρκεια των οποίων, παρόλο που κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, είχε εξασκήσει δραστηριότητα ως μισθωτός στις Κάτω Χώρες για εργοδότη εγκαταστημένο στη χώρα αυτή·
- γ) Δεν περιλαμβάνονται οι περίοδοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη δυνάμει των διατάξεων του στοιχείου β) που συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία ενός άλλου κράτους μέλους σχετικά με τις συντάξεις επιζώντων.»
- ii) Ο αριθμός 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) Κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος δυνάμει του νόμου της 18ης Φεβρουαρίου 1966 σχετικά με την ασφάλιση για το ενδεχόμενο ανικανότητας προς εργασία (WAO) ή/και δυνάμει του νόμου της 11ης Δεκεμβρίου 1975 σχετικά με την ανικανότητα προς εργασία (AAW) θεωρείται ότι συνεχίζει να είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επέλευσης ασφαλιστικού του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού, εάν είναι ασφαλισμένος για τον ίδιο αυτόν κίνδυνο δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή, αν αυτό δεν συμβαίνει, στην περίπτωση που οφείλεται παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο. Ωστόσο, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1·
- β) Αν, κατ' εφαρμογή του στοιχείου α) της παραγράφου αυτής, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται ολλανδική παροχή αναπηρίας, η παροχή αυτή εκκαθαρίζεται, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού:

- i) σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO), αν ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία έλαβε χώρα η ανικανότητα προς εργασία, ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ως μισθωτός κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού,
- ii) σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), αν ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία έλαβε χώρα η ανικανότητα προς εργασία:
 - ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους χωρίς να έχει την ιδιότητα του μισθωτού κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού ή
 - δεν ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, αλλά μπορεί να προβάλει δικαιώματα για παροχές δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

Αν το ποσό παροχής που υπολογίζεται κατ' εφαρμογή της διάταξης του σημείου i) είναι μικρότερο από το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή της διάταξης του σημείου ii), η χορηγούμενη παροχή αντιστοιχεί στη διάταξη του σημείου ii)·

- γ) Για τον υπολογισμό των παροχών που εκκαθαρίζονται σύμφωνα με τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO) ή με τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), οι ολλανδικοί φορείς λαμβάνουν υπόψη:
 - τις χρονικές περιόδους μισθωτής εργασίας καθώς και τις εξομοιούμενες χρονικές περιόδους που έχουν πραγματοποιηθεί στις Κάτω Χώρες πριν από την 1η Ιουλίου 1967,
 - τις χρονικές περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO),
 - τις περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), στο βαθμό που οι περίοδοι αυτές δεν συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO).
- δ) Κατά τον υπολογισμό της ολλανδικής παροχής αναπηρίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 40 παράγραφος 1 του κανονισμού δεν λαμβάνεται υπόψη από τα ολλανδικά όργανα το συμπλήρωμα που χορηγείται ενδεχομένως στο δικαιούχο της παροχής δυνάμει του νόμου σχετικά με τα συμπληρώματα. Το δικαίωμα γι' αυτό το συμπλήρωμα και το ποσό του υπολογίζονται αποκλειστικά βάσει των διατάξεων του νόμου σχετικά με τα συμπληρώματα.»

ζ) Στον υπότιτλο Λ (Ηνωμένο Βασίλειο):

- i) ο αριθμός 9 διαγράφεται·
- ii) γίνεται νέα αρίθμηση των αριθμών 10 έως 15, κατά συνέπεια.

Άρθρο 3

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν παροχές που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών ενδέχεται να μειωθούν, να ανασταλούν ή να καταργηθούν αμοιβαία, τα ποσά τα οποία δεν θα πληρώνονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, διαιρούνται δια του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργηση.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 παράγραφοι 2, 3 και 4, του άρθρου 46α, του άρθρου 46β και του άρθρου 46γ του κανονισμού, οι ενδιαφερόμενοι αρμόδιοι φορείς ανταλλάσσουν, κατόπιν αιτήσεώς τους, κάθε σχετική πληροφορία.»

2. Στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) η φράση: «και του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού» αντικαθίστανται από: «και του άρθρου 47 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού.»

3. Ο τίτλος του άρθρου 35 διατυπώνεται ως εξής:

«Αιτήσεις παροχών αναπηρίας στην περίπτωση όπου μισθωτός ή μη μισθωτός έχει υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα IV, τμήμα Α του κανονισμού, καθώς και στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 2 του κανονισμού.»

4. Ο τίτλος του άρθρου 39 διατυπώνεται ως εξής:

«Εξέταση των αιτήσεων παροχών αναπηρίας στην περίπτωση όπου μισθωτός ή μη μισθωτός έχει υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα IV, τμήμα Α του κανονισμού.»

5. Το άρθρο 46 διατυπώνεται ως εξής:

«Ποσά που οφείλονται για περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως οι οποίες δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο 6) του κανονισμού εφαρμογής.

Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού καθώς και του καταβαλλόμενου ποσού της παροχής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχεία α) και 6) του κανονισμού εφαρμόζονται οι κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχεία 6), γ) και δ) και κανονισμού εφαρμογής.

Το πραγματικά οφειλόμενο ποσό, που υπολογίζεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού, προσαυξάνεται κατά το ποσό που αντιστοιχεί στις περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως, οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο 6) του κανονισμού εφαρμογής. Η προσαύξηση αυτή υπολογίζεται ανάλογα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους μέλους υπό την οποία πραγματοποιήθηκαν αυτές οι περίοδοι προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης.

Η σύγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 3 του κανονισμού πρέπει να πραγματοποιηθεί λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω προσαύξεσης.»

6. Το άρθρο 47 διατυπώνεται ως εξής:

«Υπολογισμός των ποσών που οφείλονται και που αντιστοιχούν στις περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως.

Ο φορέας κάθε κράτους μέλους υπολογίζει, σύμφωνα με τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει, το ποσό που οφείλεται και το οποίο αντιστοιχεί στις περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφάλισης, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 46α παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού, δεν υπάγεται στις ρήτρες κατάργησης, μείωσης ή αναστολής άλλου κράτους μέλους.»

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 48 διατυπώνεται ως εξής:

«1. Οι οριστικές αποφάσεις που λαμβάνονται από καθένα από τους αρμόδιους φορείς διαβιβάζονται στο φορέα εξετάσεως. Κάθε μία από τις αποφάσεις αυτές πρέπει να προσδιορίζει τα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες προσφυγής που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία. Αφού λάβει όλες αυτές τις αποφάσεις, ο φορέας εξετάσεως τις κοινοποιεί στον αιτούντα στη γλώσσα του, με ένα ανακεφαλαιωτικό σημείωμα στο οποίο παρατίθενται οι εν λόγω αποφάσεις. Οι προθεσμίες προσφυγής αρχίζουν να υπολογίζονται από τη λήψη του ανακεφαλαιωτικού σημειώματος από τον αιτούντα.»

8. Το άρθρο 49 διατυπώνεται ως εξής:

«Νέος υπολογισμός των παροχών

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 43 παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 49 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 51 παράγραφος 2 του κανονισμού, οι διατάξεις του άρθρου 45 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

2. Σε περίπτωση νέου υπολογισμού, καταργήσεως ή αναστολής της παροχής, ο φορέας που έλαβε την απόφαση την κοινοποιεί αμελλητί, ενδεχομένως με τη μεσολάβηση του φορέα εξετάσεως, στον ενδιαφερόμενο και σε κάθε φορέα έναντι του οποίου ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα. Η απόφαση πρέπει να προσδιορίζει το ένδικα μέσα και τις προθεσμίες προσφυγής που προβλέπονται από την αρμόδια νομοθεσία. Οι προθεσμίες προσφυγής αρχίζουν να υπολογίζονται από τη λήψη της αποφάσεως από τον ενδιαφερόμενο.»

9. Η παράγραφος 1 του άρθρου 107 έχει ως εξής:

«1. Για την εφαρμογή των εξής διατάξεων:

α) κανονισμός: άρθρο 12 παράγραφοι 2, 3, 4, άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο 6) τελευταία περίοδος, άρθρο 22 παράγραφος 1 σημείο ii) δεύτερη περίοδος, άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο 6) προτελευταία περίοδος, άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), άρθρο 46 παράγραφος 4, άρθρο 46α παράγραφος 3, άρθρο 50, άρθρο 52 στοιχείο 6) τελευταία περίοδος, άρθρο 55 παράγραφος 1 σημείο ii) τελευταία περίοδος, άρθρο 70 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο 6 σημείο ii) προτελευταία περίοδος·

β) κανονισμός εφαρμογής άρθρου 34 παράγραφος 1, άρθρο 120 παράγραφος 2,

η τιμή μετατροπής σε εθνικό νόμισμα ποσών εκφραζόμενων σε άλλο εθνικό νόμισμα, είναι η τιμή που υπολογίζεται από την Επιτροπή και δασίζεται στο μηνιαίο μέσο όρο, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που καθορίζεται στην παράγραφο 2, των τιμών συναλλάγματος των νομισμάτων αυτών, οι οποίες ανακοινώνονται στην Επιτροπή για την εφαρμογή του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος.»

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός ισχύει από την 20ή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.